

خبر

آدام وایت

سردرگمی توخل در پاری سن ژرمن

سیاستمدار یا مربی؟

«آیا من هنوز مربی‌ام یا اینکه سیاستمدار هستم یا وزیر ورزش؟» این سوآلی بود که توماس توخل در شب اخراجش از پاری سن ژرمن مطرح کرد. او گفت: «من عاشق فوتبال هستم و به عنوان یک مربی از جهات بسیاری خوشحال می شوم. من تنها عاشق فوتبال هستم اما در چنین باشگاهی، موضوع همیشه فوتبال نیست.»

وفق دادن توماس سیاستمدار و توماس مربی هرگز برای توخل آسان نبوده است. انگار همیشه یک بخش او، مانع بخش دیگری شده است. پس از جدایی نازیباي او از پوروسا دوتموند در سال ۲۰۱۷، این مربی حالایی اس چی را دوباره در شرایطی ترک می کند که وجه سیاستمدار او غلبه کرده است.

اوانی امری ولوربان بلان دریافتند که در پاریس، معمولاً مربیان در پایان فصل اخراج می شوند. مؤسسه سرمایه گذاری ورزشی قطر (QSI) که مالک باشگاه است، معمولاً تا تابستان صبر می کند، یعنی زمانی که جام های دست آمده اند اما در این فصل، پاریس راه سختی پیش رو دارد. آنها در گروه د شوارشان در لیگ قهرمانان اول شدند و مدعی جدی قهرمانی اروپا هستند.

پاریس در لیگ یک فرانسه در رده سوم است، ولی امری هم در فصل اول حضورش در پاریس شرایط مشابهی داشت وزمانی که تیم ماسلویلساسال ۲۰۱۴ را در صدر جدول به سربرد، بلان هم اخراج نشد اما در این فصل، پاریس خرید بزرگی در تابستان نداشت، برنامه آنها در اروپا فشرده است، بازیکنان مصدوم بسیاری دارند و لیون و لیل هم در لیگ داخلی حالی بوده اند و به این ترتیب یک امتیاز فاصله تا صدر جدول مایه نگرانی نیست. QSI تنها یک بار در میانه فصل مربی تیم را اخراج کرده بود و نتیجه هم نگرفت. آنتوان کومبواره در فصل ۱۲-۲۰۱۱ مربی بی اس چی بود و صدر نشین اما کارلو آنچلوتی نام بسیار جذاب تری برای مالکان باشگاه بود و به همین دلیل آنها کومبواره را اخراج کردند. بی اس چی در نهایت قهرمانی را به مون پلیه واگذار کرد.

اما اوضاع در این فصل کاملاً متفاوت است. برای پاریسی ها حالا قهرمانی در اروپا بسیار مهم است و به همین دلیل آمدن موریسیو پوچتینو کمی غافلگیر کننده است، چرا که او در کسب قهرمانی خوب نبوده اما پوچتینو می تواند عملکرد بازیکنانش را ارتقا دهد، هماهنگی را به گروه بیاورد و سبک مدرن و هوشمندانه ای از فوتبال را به نمایش بگذارد. این همان چیزی است که مطابق با خواسته های بی اس چی در حال حاضر است.

این مربی سابق تاتنهام دو فصل و نیم را به عنوان بازیکن در بی اس چی گذراند. او گفته عاشق پاریس است اما هیچ تضمینی برای موفقیت وجود ندارد. توخل تیم خوبی ساخته بود و به این ترتیب این گزارش را دیو مونت کارلو که دلیل اخراج توخل نداشتن نفوذ بر تیم و ارتباط ضعیف با بازیکنان بوده، عجیب به نظر می رسد.

در واقع، به نظر می رسد که مشکل دیگری باعث جدایی او شد. رابطه او با لئوناردو، مدیر ورزشی باشگاه خراب شده بود. شخصیت لئوناردو باعث شده بود او نقش پلیس بد بازی و انضباط را بر تیم حاکم کند. لئوناردو مانع انتقال نیمار به بارسلونا شد. نیمار حالای گوید از زندگی در پاریس راضی است اما لئوناردو توخل بر سر جذب بازیکن با هم مشکل داشتند. ناصر الخلیفی، رئیس باشگاه پاری سن ژرمن بوده که پوچتینو را به عنوان جانشین توخل برگزیده است. این در حالی است که لئوناردو علاقه داشت ماسیمیلیانو آلگری، مربی سابق یوونتوس به این تیم بیاید.

از سوی دیگر، قرارداد توخل در پایان فصل منقضی می شد و بعید به نظر می رسید که قرارداد جدیدی به او پیشنهاد شود اما بی اس چی همچنان مدعی قهرمانی لیگ است و توخل نشان داد که می تواند آنها را به فینال لیگ قهرمانان هم برساند. به این ترتیب باید دید که آیا اخراج او عجلانه بوده است یا نه.

با توجه به شرایط، اگر توخل تاپایان فصل می ماند، می توانست به تیم کمک کند که به پیشرفت در لیگ قهرمانان ادامه دهد اما لئوناردو و توخل به این ترتیب تزلزل پاری سن ژرمن – که همین حالا هم بازیکنان مصدوم زیادی دارد – شدند و اینکه مربی جدید به تیم بیاید و دوران گذار طی شود، ممکن است باعث شود بخت بی اس چی برای موفقیت در اروپا در این فصل کم شود.

پوچتینو دیدگاهی متفاوت دارد اما در نهایت حق با توخل است. اگر مالکان می خواهند به رویای خود برسند، نیاز به یک مربی دارند، نه یک سیاستمدار. حالا همه چیز سنگی به لئوناردو و مدیران بی اس چی دارد که رفتار خود را تغییر دهند.

منبع: گاردین

اخراج توخل و انتصاب پوچتینو قابل پیش بینی بود

انقلاب در پاریس

یک کلمه تحسین و تبریک.

اما همیشه اینطور نبود. الخلیفه بارها توخل را به عنوان بهترین مربی جهان مورد تمجید قرار داد مثل سپتامبر ۲۰۱۸ که او پنج بازی اولش در لیگ را بر دیا و ماه بعد که پاری سن ژرمن در پاریک د برنس، لیورپول را در لیگ قهرمانان شکست داد. اوضاع البته تغییر کرد. از نظر الخلیفه، توخل

دیگر مربی مناسبی برای تیم نبود. لئوناردو، مدیر ورزشی باشگاه، البته همیشه چنین نظری داشت.

توخل به وسیله سلف لئوناردو، آنترو هنریکه انتخاب شد و این برزیلی هیچ وقت مربی آلمانی را نپذیرفت. این دو بارها درگیر شدند، در نهان و آشکار که آخرین آنها در تابستان بود وقتی توخل در نقل و انتقالات نظرات متفاوتی داشتند. توخل یک مدافع میانی می خواست اما لئوناردو به دنبال هافبک دفاعی بود و بیا دانلیو پیررا قرارداد بست. توخل برای اینکه مخالفتش را علنی کند او بودند و روحیه عالی خود را نشان دادند. هیچ چیز از مربی گفته نشد، دریغ از

**دو هفته قبل،
لئوناردو و
الخلیفه با
پوچتینو تماس
گرفتند و این
پایان توخل بود.
این آرزو آنتینی
کاپیتان تیم
بوده و رابطه
بسیار خوبی با
باشگاه و
هواداران برقرار
کرده است. او
آنجا محبوب
است**

صاحب نظر هستند، فراتر از منافع تیم. من عاشق فوتبالم و در تیمی مثل پاری سن ژرمن همیشه مسأله فوتبال نیست. گاهی فکر می کنم یک بازی باید آسان باشد، فقط چند تعویض است اما چرا دو هفته است راجع به این بازی صحبت می کنند؟ بعد به خودم می گویم که می خواهم فقط مربی تیم باشم و به این کارها کار ندارم.»

باشگاه متفاوت

مشخصاً توخل خسته شده بود هم از فضای پاریس و هم شرایط خاص باشگاه. اوحق دارد، این باشگاه مثل بقیه نیست. اینجا انتظارات خیلی بالا است، سیاست های خاصی اجزای می شود و هواداران، مالکان و رسانه ها برتوقعند. مسائل خیلی زیادی برای رسیدگی وجود دارد و باید همیشه زیر ذره بین باشد. توخل برای اینچور کارها ساخته نشده و به نظر می رسد هرگز راه حلی برای برخورد با شرایطش پیدا نکرد.

حتی رختکن و بازیکنان کلیدی اش هم از اخراج او ناراحت نشده اند. زمانی او از حمایت کامل تیم برخوردار بود اما سال گذشته با امپایه درگیر شد و برخی از تصمیمات تاکتیکی سؤال برانگیز او به قیمت از دست رفتن بخشی از اعتبارش تمام شد.

پایان توخل، آغاز پوچتینو

دو هفته قبل، لئوناردو و الخلیفه با موریسیو پوچتینو تماس گرفتند و این پایان توخل بود. با پوچتینو، پاری سن ژرمن مربی کاملاً متفاوتی خواهد داشت. برای شروع، این آرزو آنتینی باشگاه را خیلی خوب می شناسد و همین بزرگترین دارایی اش باشد. او برای این تیم بازی کرده، کاپیتان تیم بوده و رابطه بسیار خوبی با شهر، باشگاه و هواداران ایجاد کرده است. او آنجا محبوب است هر چند فقط دو فصل یعنی از ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ آنجا بوده. هدفش همیشه این بوده که به عنوان مربی به این تیم برگردد.

علاوه بر آن، او مجبور نیست آن بازسازی را که در تاتنهام انجام داد در پاریس تکرار کند. او احتمالاً به دلایل شرایط خاص اقتصادی پول کمتری نسبت به اسلاف خود در اختیار خواهد داشت اما تیم خیلی خوبی دارد، دو فوق ستاره در کلاس جهانی، بعضی جوانان فوق العاده و بازیکنان با تجربه ای مثل دی ماریا. بازیکنان لازم برای سیستم مورد علاقه اش، ۱-۲-۳-۴ را دارد. در ۱۴ ماهی که از اخراجش از تاتنهام می گذرد، متحول شده. پنج سال کار در شام لندن که او جش با بخت به لیورپول در فینال لیگ قهرمانان بود، خیلی خسته کرد.

در مجموع، پوچتینو تمام ویژگی های لازم برای مربیگری پاری سن ژرمن در حال حاضر را دارد. او یک مربی سختکوش است با ایده های مشخص. تیم او سرسخت است و استایل دارد، به محض از دست دادن توپ حریف را تحت فشار می گذارد و دوندگی بالایی دارد. او سه زبان بلد است که با رختکن ارتباط برقرار کند (فرانسوی، انگلیسی و اسپانیایی) و سیاست لازم برای برخورد با همه را دارد. او بیشتر از یک مربی است و ذهنیت

متفاوتی نسبت به توخل دارد.

تغییر در کریسمس

حالا فقط نتایج مهم است. بردن لیگ و عملکرد خوب در لیگ قهرمانان دو هدف اصلی هستند. پوچتینو، بازیکن و مربی سابق اسپانیول، باید در یک هشتم نهایی با بارسلونا روبه رو شود. باشگاه در حال مذاکره با نیمار و امپایه برای تمدید قرارداد شان است و خوشحال است که زودتر پوچتینو را آورده و به ابهامات موجود درباره توخل پایان داده. آخرین بار که پاری سن ژرمن در کریسمس مربی عوض کرد در سال ۲۰۱۱ بود که آنتوان کومبواره جایش را به کارلو آنچلوتنی داد. آن موقع در صدر جدول بودند اما در نهایت قهرمانی را به مون پویله دادند. پوچتینو در حالی آمده که تیم سوم است یا یک امتیاز اختلاف نسبت به لیل و لیون. آیا این بار اوضاع سامان پیدا می کند؟

منبع: ESPN

لستر سیتی می توانست در جدول لیگ سقوط کند و فرو رفتنش همراه با بهانه ونوچیه های فراوان باشد. بردان سال سن، وز مورگان با ۳۶ سال سن و مارک آبرایتون با ۳۱ سال سن هنوز هم نشان می دهند که مهره های قابل اتکا هستند، دلگرم کننده ترین غافلگیری ها از سوی مدافعان جوان تیم بوده است بخصوص ولسی فوفاتی ۲۰ ساله و جیمز جاستین ۲۲ ساله.

عملکرد فوفاتا به عنوان بازیکن که در ۱۹ سالگی وارد لیگی جدید شد و مانند کارگشته ترین مدافعان جزیره ظاهر هیج حرف و سخنی از گل و شکایت نیست – حداقل از سوی کسانی که حرف های شان ارزش گوش کردن داشته باشد – و خوب که نگاه کنید می بینید که لستر سیتی در حالی که «باکسینگ دی» (بازی های روز یکد از کریسمس) می رود که در جایگاه دوم جدول قرار دارد، همان جایگاهی که لستر سیتی در حال سال گذشته در این مقطع از فصل داشت. جسد ثباتی شاید یک معجزه نباشد اما شدیداً تحسین برانگیز است بخصوص با در نظر گرفتن تغییر و تحولاتی که طی یک سال اخیر در لستر سیتی رخ داد.

در همین حال به لطف حضور جاگالر سووینچو، لستر سیتی توانسته به خوبی جای خالی هری مگوایر را درست به محض از دست دادن او در ماه اگوست سال ۲۰۱۹ پر کند. در همین حال مقایسه عملکرد فوفاتا و کاپیتان منچستر یونایتد هم نکات جالب خاص خودش را دارد. نه تنها فوفاتا در قیاس با مگوایر میانگین بهتری برای دفع و تصاحب توپ نسبت به تعداد بازی هایش در لیگ برتر دارد بلکه دو برابر او تکل زده، حرکات پایه توپ مسطرتی داشته و توانایی اجرای کارهایی که راجرز آن را هنر مهاجم مدافع توصیف می کند را به نمایش گذاشته است. علاوه بر اینها او بیش از مگوایر پاس داده و سه برابر او دریبل زده است. در کل عملکرد و بازدهی او آنقدر بالا بوده که هر کس را مجاب می کند که به لستر سیتی به خاطر بردن این بازیکن راجرز توانسته به هرتیم دیگری، تشویق کند.

پیشرفت جاستین هم به همین اندازه برای راجرز خوشایند بوده است. او در پست های مختلف امتحانش رایس داده است و آنقدر رضایتبخش کار کرده که کمتر کسی اکنون می تواند از دست مسئولان لستر سیتی به خاطر موافقت با فروش بن جیلول ملامت کند با از مصدومیت بازیکنانی مانند ریکاردو پیرا ویرا تیموتی کاستانه به ناراحت و نگران باشد. او تنها سال گذشته از تیم دسته دومی لوتون به لستر یووست، با هربازی اش در این تیم بهتر شده و چه در سمت راست یا چپ خط دفاعی بازی کرده، آنقدر خوب بوده که از نظر راجرز داشتن او برای هر تیمی یک رویا است.

منچستر یونایتد در آخرین بازی فصل گذه نتوانست لستر سیتی را شکست دهد و سهمیه لیگ قهرمانان را از جنگ این تیم در آورد اما تیم میزبان امسال هم قوی تر است هم با وجود مشکلاتش گزینه های بیشتری برای جیدن یک خط دفاعی قدرتمند مقابل شیاطین سرخ دارد.

منبع: گاردین

پیش بازی

آرستال – چلسی، ساعت، ۲۱:۰۰

توپچی هادر آستانه ویرانی

اما با توجه به عملکردی که مقابل رقیبان سخت نشان داده ایم، من می گویم که بازیکنان میزاری در تیم داریم، بله، من بازیکنانی جنگجو دارم.»

بزرگترین مشکل آرستال این است که مشخص نیست پیر-امریک اوبامیانگ، کاپیتان تیم به این بازی برسد. او دوبازی قبلی تیمش را به دلیل مشکل ساق یا ز دست داده است. این ملی پوش گابنی شاید آماده باشد اما در هر حال، با توجه به اینکه مصدوم بوده، احتمالاً به عنوان بازیکن جانشین به زمین برود.

حضور گابریل مارتینلی هم نامشخص است. او در جریان شکست مقابل من سیتی دچار ضربه به ساق یا شین شد و با بارتی هم مشکل عضله ان دارد و باز هم غایب خواهد بود.

گرنیت زاکا هم سه بازی محرومیش را بشت سر گذاشته و به این بازی می رسد و عجیب نیست اگر این بازیکن سونسی به ترکیب تیم برگردد. اما آرستال نسبت به تیمی که مقابل منچستر سیتی بازی کرد تغییراتی را خواهد داشت. برنلو، کیهان تیرنی و وگایو ساکابه ترکیب برمی گردند و ممکن است لاکازت همچنان به انکتیا ترجیح داده شود. در چلسی هم حکیم زناش مشکل عضله ان دارد و ریس جیمز وین جیلول هم مصدوم اند و به احتمال زیادی این بازی نمی رسند. به این ترتیب سزار اسپیلیکوئام ورسون بالمبری در پست مدافع کناری بازی خواهند کرد اما لمبارد احتمالاً بیشتر بازیکنانی که مقابل وستهم بازی کردند را به میدان خواهد فرستاد.

در نتیجه، کای هاورز ممکن است بار دیگر نیمکت نشین شود و ورنرو کریستین پولیشیچ در کنار تارمی ابراهام در حمله بازی کنند. ژورژینیو میسون ماونت هم در خط میانی در کنار انگولو کانته قرار می گیرند.

ترکیب احتمالی آرستال: لنسو؛ هولدینگ، گابریل، تیرنی، میتلند؛ نایلز، لننی، ژاکا، ساکو، ویلیان. لاکازت، پپه
ترکیب احتمالی چلسی: مندی؛ اسپیلیکوئتا، زوما، سیلوا، امرسون، ماونت، ژورژینیو، کانته، ورنر، ابراهام، پولیشیچ

گزارش

پل دوپل